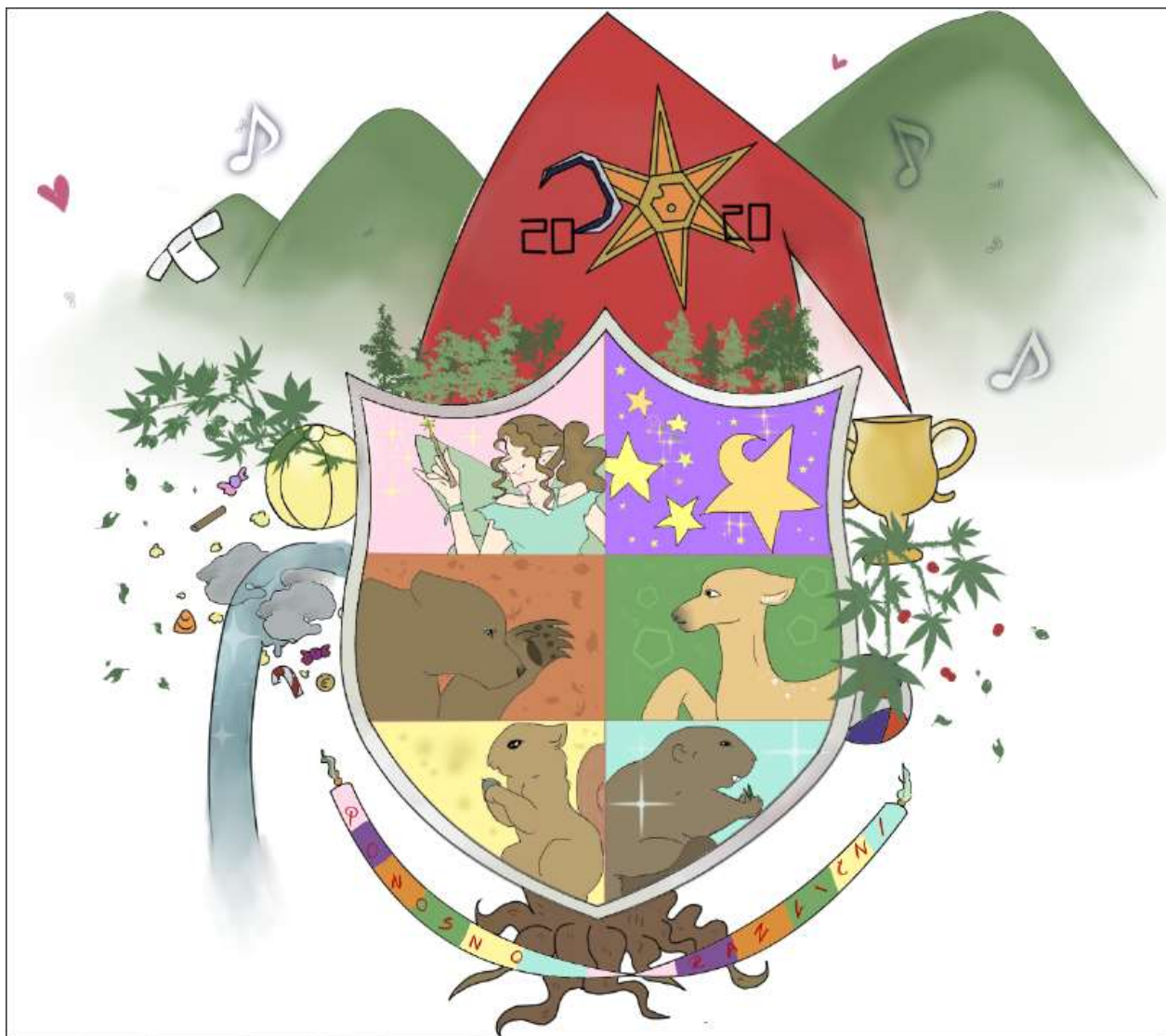

Glasilo 2020

PRIHOD!

Prvi dan in vse je že padlo na svoje mesto kakor sestavljanke. Vsi so že pobrali tam, kjer so ostali, in čeprav smo se prvič po celoletni odsotnosti videli šele danes zjutraj, je, kakor da nikoli ne bi odšli. Imena, če ne že prej, so se vsem razjasnila na današnji predstavitvi skupin, ki vsako leto služi bolj za čiščenje ostankov kot lomilec leda. Po tem je sledil spoznavni disko, na katerem bodo novinci ugotovili, so se vrtele same pohorske klasike.

Aktiven začetek novega letovanja se je prvič začel pred ledeno dvorano in 50 srečnih Pohorcev ter njihovi vzgojitelji/varuhi so se zbudili v naročju znanih prijateljskih obrazov. Avtobusna vožnja, ki je letos zapolnila en sam avtobus, je najdaljši del letovanja in maske niso pripomogle k našemu udobju, ko smo se eni bolj uspešno kot drugi pripeljali na Zidanška.

Naš prvi dan je pedagoška vodja namreč proslavila na ves Glas. Milekov prstek se je tudi še enkrat izkazal, ko smo se z njim vnovič uspešno prebili skozi naš prvi zbor. Prebili smo se skozi korona ukrepe, zelene vzgojitelje in sveže Pohorce (katerih starši se še ne zavedajo, da bodo celo leto poslušali o Pohorju), do nas pa se je prebil novi 'Marjan', Žiga. Skupaj ga ni pol toliko, kot je bilo Marjana, ampak po današnjem kosilu so pomrli še tisti zadnji dvomi, da se nekatere stvari ne spreminjajo. To tudi pomeni, da ne bomo popustili pri čaju, za katerega še moramo poglobiti recept. Kakorkoli, niti Milekov prst nas nima moči za dlje časa obdržati z igrišč, ki so se po vsakoletni tradiciji dviga zastave, ob katerem se je pela častna pohorska himna, spet napolnila (Reza tukaj ni bila izjema, ki nas je vse navdušila s svojimi košarkarskimi sposobnostmi). To leto je zastavo dvignil Irenej s pomočjo svojega brata Daniela (naš najmlajši Pohorec, ki pride v paketu s plišastim medvedkom, skorajda njegove velikosti). Daniel je tako pomagal z Irenejevih ramen, medtem ko smo se ostali vlekli skozi himno - in zastava PONOSNO RAZLIČNIH plapolala!

Vreme je držalo, čeprav so nas sence pregnale z Dominika. Sonce je sijalo skoraj svetleje od oči množice, katere čar peščici ni posvetil. Kam je šla ragbi žoga že prvi dan?!

Začetek konca prvega dneva pa krsti, drenjanje na večerjo, večerni program, disko in stonoga do tušev. To pa vsekakor ni konec, bilo je leto, bil je ta dan - se vam sploh sanja, koliko moramo nadoknaditi?!

Drugi dan, naša prva poškodba in Milek TV je dobil intervju z Rezo, žrtvijo 6 % (procent je izračunal Milek sam) Dominikovega klanca, in Miho, umetnikom z balonom, ki je s svojim kosom 'Moje življenje' zmagal na tekmovanju za pohorsko kreativno nagrado. Na Milek TV si je tudi naše 'gluho' občinstvo lahko slikovito predstavljalo, kako je potekalo lokostrelstvo, zahvale Ambrožu za zadetek v sredino. Izvedeli smo tudi, da ima Naj kitajske prednike in da Neja zažiga na debatah, ko je zagreto pojasnila, da če imamo dva kosa lazanje in ju položimo drug na drugega, sta to še vedno dva kosa in ne en visok kos lazanje, pohvale pa tudi Janu za zelo dobre argumente opozicije.

Vreme nam je služilo, bilo je knjižno lepo, lahko si bral z oblakov.

Pozdravit sta nas tudi prišla veterana iz Poreča, Jelena in Simon, ki sta nam prinesla 15 kg kolic in eno fajno mašino za kokice, v kateri smo jih vsaj pol že spekli in pojedli. S kolicami v roki smo za piko na i gledali Jeleno, kako zvija in izdeluje iz balonov zdaj meč zdaj kužka. Bila je prava predstava, medtem ko se je Simon bolj zavzel za lokostrelstvo.

MILEK TV POROČA!

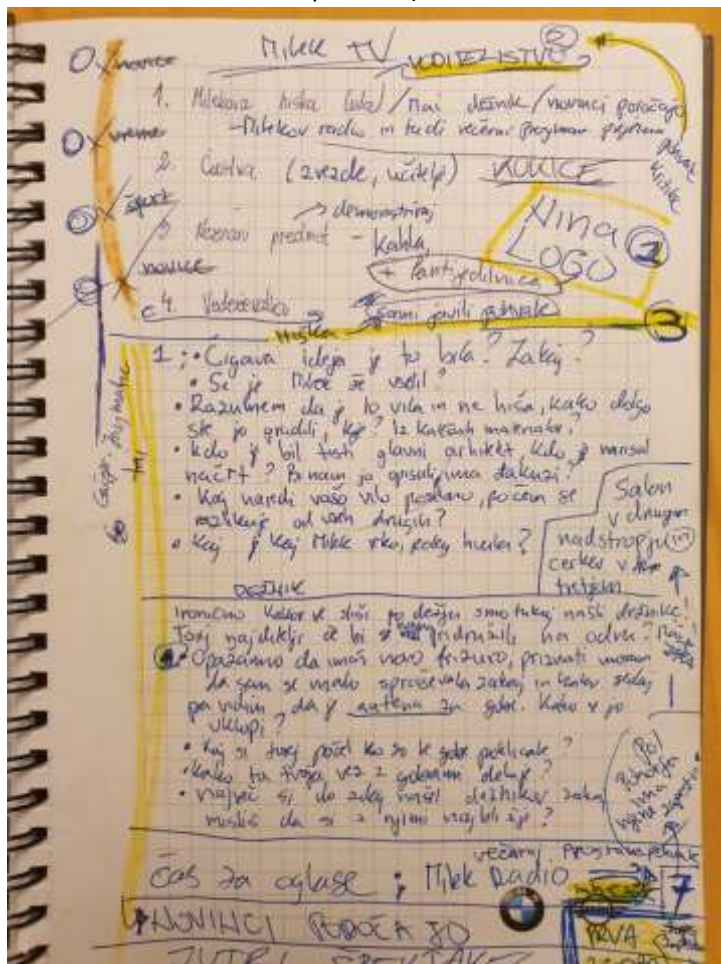
Ker se dogaja ... in zagotovo se je dogajalo še preveč! Da smo pa vsemu lahko sledili, se je letos na večernem programu prikazal Milek TV! Oddaja o vsem, kar se čez dan dogaja.

Priznati moram, da sem kot novinarka in poročevalka za Milek TV še sama včasih težko sledila vsemu, kar se pripeti na Pohorju. Sama od sebe se je pravzaprav v mansardi ustanovila cerkev, v sobi 12 pa frizerski salon! Dogodki, o katerih smo poročali, so bili spontane in iznajdljive kreacije Pohorcev samih.

Prav navdihujoče je, koliko se zgodi iz ničesar v skupini otrok in otročjih vzgojiteljev. Že v prvi oddaji smo imeli dva intervjuja in zelo zanimiva poročanja o športu in vremenu, debato in telenovelo!

Meni najljubše pa je to, koliko zanimanja je ta oddaja požela. Vsak dan so me na hodniku našli otroci in me spraševali, kaj bo nocoj na Milek TV, spet drugi pa so prosili, da jih dam v naslednjo epizodo. Celotni ekipi večernega programa se je dogajalo slednje in kmalu mi ni bilo več treba iskati novic, saj so prihajale k meni.

(slika beležke; planiranje druge epizode Milek TV, tukaj lahko vidimo, o koliko stvareh je bilo potrebno poročati)

Tretji dan, zdravniško potrjeno vsi zdravi, predpisana nam je bila edino žlica sreče, saj so se danes pod žaromete postavili pohorski talenti na Pohorje ima talent. Zaradi koronavirusa naj bi letos imeli dosti manj obiskov, a kaj ko nas je takoj po zdravnikih obiskal prijazen pes, ki je očitno malo 'zalutal', ampak kot KOLONIJA PRIJATELJEV smo tudi temu pomagali najti pravo pot. Bil je lep dan z malo kosmatinci in malo padavinami, zato pa se je še toliko spodobneje zaključil, ko smo z žirijo zaključili, da sam talent ni nikoli dovolj in da gre vedno z roko v roki s trdim delom in velikanskim odmerkom poguma! Na odru smo to leto imeli večinoma same pevce - Mijo, Nijo in na naše veliko presenečenje tudi Ireneja! S plesom pa sta nas počastili Neja in Tia, ki sta si sami pripravili glasbo, kostume, rekvizite in predvsem izjemen ples. Vse je bilo povezano s serijo Moj mali poni, ki jo skupaj gledata na Minimaxu. Bila je zelo težka odločitev in naša žirija je zelo garala, kar se tiče talentov, in pljuvala apno, kar se tiče postrežbe, saj so voditelji pozabili vodo.

Žirija za talente Pohorja 2020

Tudi letos smo na Pohorju bili priča prej skritim talentom, o katerih smo povprašali žirijo.

Naj

Torej kot žirant imate izkušnje z nastopi, kaj bi rekli, da je pri nastopanju najtežje?

Zbrati pogum, priti na oder in izbrati tisti talent, ki ga hočeš predstaviti.

Imaš kdaj sam težave s tem?

Ja, pri pogumu, ko dobim cvek in morem povedat mami, pa neuspešno ...

Zakaj bi rekel, da do tega pride?

Ker ... pogum je pač težko zbrati.

Mogoče, ker se bojimo posledic?

Ja, ker se bojimo, kaj bo. Pa zato nimamo poguma.

Timi

Timi, s teboj pa bi debatirala, kaj je to talent, je to nekaj, s čimer se človek rodi? Kakšna je tvoja perspektiva na to temo?

Ja, ljudje se lahko rodijo s talentom, ampak se lahko nadgrajuje.

Torej ... tukaj poudarjaš trdo delo?

Ja, talent ni nič, če se ne razvije.

Nuša

Ti tudi plešeš s povoji in v disku, kaj bi letos najbolj pohvalila?

Pogum, da so si upali stopiti izven okvirjev, ker po navadi je težko imeti toliko samozavesti. Pri sebi je po navadi lažje opaziti napake kot pri drugih, čeprav bi vsi morali vztrajati pri tem, kar je nam všeč in radi delamo. Tudi ti si nas dobro zašila, ko si vprašala, kaj je naš talent, glede na to, da je to Pohorje ima talent. To pa zato, ker vsi imamo nekaj, v čemer smo dobri, ampak tukaj spet pridemo do poguma, da to delimo z drugimi. Izbira tistega 'talenta' je zelo težka, ker vsi znamo nekaj, kot kuhati, plavati, tisto nekaj, da pridemo skozi v življenju in vse te sposobnosti ne moremo ravno pokazati na odru. Težko je izbrati tisto nekaj, v čemer smo bleščeče dobri, in je odru primerno.

Četrty dan, k nam je prišel Marjan in oh, Mamma Mia, je bilo fajn, ko je kar pokalo od veselja, ko smo zagnali mašino za kokice! Ko smo že pri hrani! Vegiči Pohorja se moramo zahvaliti Jaki in Maju, da sta z dežniki poskrbela za naše kosilo. (Njami!)

Za Vile je bil to tudi dan, ko smo s pomočjo Andreje in čarobnega robca brisale stran svoje skrbi, moram reči, da je delovalo (Hvala, Andreja!), kar pa deluje malo manj, je zveza Timija in Ambroža. Kot smo ugotovili na Milek TV, v naši mali telenoveli, vsekakor plešeta bolje, kot komunicirata.

Četrty dan in pol Pohorja že ima Danijeline zapestnice prijateljstva? Vov, punca!

Milek pa je tudi že dobil novo hiško, o kateri smo izprašali arhitekta Jana, Gašperja, Matica in Taia. Povprašali pa smo tudi novince!

Intervju s pohorskimi zelenci

"Lani v Poreču, tu mi je boljše."

Rene

2. Kako si izvedel/-a za letovanje na Pohorje in zakaj si se odločil/-a, da se nam pridružiš?

"Sošolci so me privlekli. / Preko prijateljev, Jan in Jaka sta rekla, da gresta. / Jaka in dosti mojih prijateljev mi je pravilo, da je fajn."

Tai, Gašper, Matic

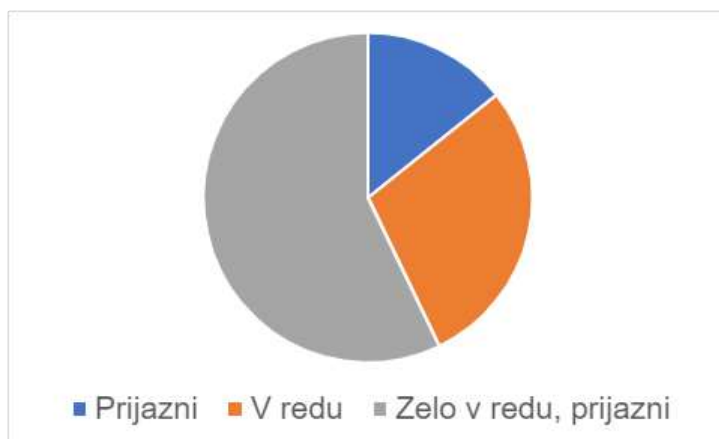
"Mami mi je predlagala, da naj bi bilo boljše kot v Poreču."

In je?

"Ja, zato ker imam tu več dobrih prijateljev."

Patricija

3. Kakšni se ti zdijo otroci na Pohorju?

"Dosti bolj prijazni kot v Poreču."

Gašper

"V redu, prijazni, se razumemo."

Lana

(Tukaj se moramo pohvaliti, saj so čisto vsi novinci sporočali, da se na Pohorju dobro počutijo in vsi so pohvalili našo povezanost in prijaznost. Ne verjamete? Pridite k nam.)

4. Si imel/-a kakšna pričakovanja? So se izpolnila?

“Pričakoval sem, da bo navadna hiša sredi jase.”

Kaj pa bi počeli sredi jase?

“Lavfali, hodili na pohode ...”

Gašper

5. Kaj te je presenetilo?

“Da nam berejo pravljice za lahko noč.”

Je to pozitivno presenečenje?

“Ja, sem ugotovil, da te fajn uspava.”

Matic

“Kako veliko sobo imajo Zvezde! Gromozansko!”

Rene

“Da sem dobila toliko dobrih prijateljev, ker sem po navadi sramežljiva in težko vprašam koga, če bi bil moj prijatelj.”

Patricija

6. Kako si predstavljaš, da se bo kolonija zaključila?

“Da ne bo isto in bomo spoznali vedno več prijateljev in da bo več ljudi pri štirih kvadratih in bo gužva.”

Rene

“Da bo vse v redu in super!”

Lana

7. Bi še kaj dodal/-a, kako se počutiš tukaj?

“Počutim se odlično!”

Mia

“Upam na pižama party!!”

Tai

“Nisem si mislil, da bo intervju, pa da zdaj znam igrati poker 😊.”

Rene

Peti dan, šli do Dominika, si ustvarili masažni studio, imeli olimpijado, moram priznati, da so imena ekip vsako leto bolj unikatna (Špeglarji, Playboy zajčki ...), in vsemu navkljub shranili dovolj energije za Špektakel! To leto smo imeli tudi rekordno število prijav.

Bog, kako smo brisali make-up dol s fantov (Prisežem, da se v moji glavi Ambrož še zdaj blešči). In če še niste vedeli, nič ne gre dol tako lepo kot v reklamah.

Kaj je Špektakel? Tokrat smo se naučili še nekaj o njegovem izvoru;

Špektakel bi vam rada predstavila z istimi besedami, s katerimi sem ga letos otvorila;

“Kaj je moško in kaj je žensko, je bilo določeno in igrano že v rimskih časih in še pred tem so vedno obstajali stereotipi, verjetno, da če nas obiščejo vesoljci, nas bodo brez težav razložili med sabo ... Danes je pohorska noč, ena lepa noč, ko lahko te stereotipe damo na maksimum in s tem v bistvu pokažemo, kako so absurdni, saj smo vsi ponosno – in predvsem – različni.”

Na kratko ... oblečemo se kot nasprotni spol in izberemo Miss in Mr. Pohorja.

To leto nas je pedagoška razsvetlila z zgodbo o tem, od kod pravzaprav Špektakel prihaja, kar me je zelo zanimalo, saj je Špektakel tu, od kar pomnim. Zgodba gre, da so v Poreču vsako leto izbirali Miss in Mr. Poreča, kar je postalo zelo kruto in ni bilo več zabavno, zato so na Pohorju uvedli Špektakel, kjer se iz tega delamo norca.

Šesti dan, pohod na Dominikov dom in Jelko, kjer je potekal krst, preizkus naših (po tem dobesedno) zelenih vzgojiteljev. Vrnili smo se na piknik! (Kako lepo je bilo jesti zunaj.) In s pecivom sta nas lepo presenetili Tia in Eva, ki sta prejšnje dni pridno in nesebično nabirali gozdno sadje in namesto, da bi mislili le nase, poskrbeli za vse nas!

Mislite, da je to vse? Oni so tudi! Marsel (eden od zelencev) je bil še posebej navdušen, ko se je krst nadaljeval pred češkim partijem. Po sprejemu pohorskega žiga na lice, pa so bili uradno sprejeti in uradno smo lahko zažigali na češkem partiju!

Intervju z novopečenimi vzgojitelji

Julija

Najprej si na Pohorje prihajala kot otrok, sedaj pa kot vzgojiteljica. Kako to?

Vedno je bilo fajn na Pohorju in letos sem bila prvič brez idej za počitnice zaradi korone in bila je lepa priložnost, saj sem letos lahko tudi prvič prišla kot vzgojiteljica.

Glavne razlike med letovanji kot otrok in kot vzgojitelj?

Hitreje se zbudiš in spat hodiš pozneje (Oh, ko bi vedela, kdaj mi hodimo spat!), odgovornost, poznam imena večine, česar prej nisem. Definitivno je drugače, samo je vseeno lažje letovati kot otrok.

Marsel

1. Si že kdaj letoval preko ZPM-a?

Enkrat v Poreču.

2. Kje si izvedel za Pohorje in zakaj si se odločil, da se nam pridružiš?

Od pedagoške v Poreču. Za Pohorje sem se odločil, ker sem že letos bil v Poreču v prvi izmeni in sem mi je zdelo prav, da spoznam še Pohorje.

3. Kakšni se ti zdijo otroci tukaj?

Zelo v redu. Kot ena velika družina. Poln idej, zabavni, mi se imamo tukaj fajn.

4. Si imel kakšna pričakovanja? So se ti izpolnila?

Pričakovanja so se izpolnila. Polno športamo, malo smo odvisni od vremena, ampak kljub temu imamo za sabo same lepe dni.

5. Kaj te je presenetilo?

Povezanost, tako med otroki kot vzgojitelji, da se lahko vsi družimo skupaj.

6. Kako misliš, da se bo zaključila ta kolonija?

Ne razmišljam še o zaključku. Bo pa na žalost prehitro minilo, ker se imamo fajn.

7. Bi še rad kaj dodal?

Se veselim prihodnjih dni. Verjamem, da bodo zabavni. Veselim se tudi večernih programov, ki jih ti z ekipo zelo dobro vodiš.

Ema

Jaz še nisem letovala preko ZPM-a in za Pohorje sem izvedela preko Facebooka, ko so iskali prostovoljce. Prijavila sem se zaradi tega, ker sem imela čas in ker se rada družim z otroki ter da bi doživela nekaj novega! Otroci tukaj se mi zdijo disciplinirani, prijazni, nasmejani in ustvarjalni. Edino, kar bi si lahko želeli, je lepše vreme. Tukaj me je zelo presenetila toplota med vsemi nami. Do konca pričakujem, da bo vsak dan zanimiv in da se bomo še bolj povezali.

Na Pohorje mednarodno

Na Pohorje nas vedno prinese veter iz vsem možnih smeri, a nekatere od dlje kot druge!

Z nami je že drugo leto Laia, ki prihaja s Hrvaške in je drugače znana po tem, da se na letovanja ne vrača.

1. Zakaj se vračaš?

Tukaj sem že drugič in vrnila sem se zato, ker sem po Pohorju stalno razmišljala o Pohorju. Še nikoli nisem bila na boljšem letovanju, vsi smo tako sproščeni in po Pohorju smo ostali prijatelji. Naučila sem se slovenščino bolje kot kdaj koli prej, naučila sem se igrati nove športe – odbojko. Zelo mi je všeč, kako smo z vsemi ohranili stik.

2. Kaj bi še povedala o Pohorju? Opis?

Da smo kot ena velika družina, ki je vsako leto večja. Smo PONOSNO RAZLIČNI. Pred Pohorjem tega nisem prav razumela, tukaj pa smo stari od 6 do 18 let in tukaj se neverjetno podpiramo, plešemo in igramo odbojko. Glede na to, da se poznamo 10 dni, je ta povezanost res neverjetna.

3. Bi se vrnila kot vzgojiteljica?

Ja! Ja! Jaz in Kaja sva se že dogovorili. Pričakujte naju! Zelo si želim to izkusiti! Zelo rada imam otroke, komaj čakam! To bi mi bilo wow - biti vzgojiteljica na Pohorju.

4. Imaš kakšne najljubše vtise?

Predvsem mi je všeč, da se pogovarjam v slovenščini. Da se lahko izražam, govorim zgodbe, res je fajn!

5. Kaj ti je to leto najbolj fajn?

Ko smo se "gasili", to je vsako leto najbolj fajn. Pa talenti.

6. Laina izjava:

Zahvaljujem se Zali pa Blažki, ker vem, da nas je tukaj 53 in da smo vsi smo tukaj na počitnicah, onidve pa sta vsak dan pripravljali zanimiv program in se obnašali kot animatorki/vzgojiteljici in res mislim, da si zaslužita prepoznavnost ali neko nagrado, ker še nikoli nisem spoznala nikogar, ki lahko sam pripravi program za 53 ljudi.

(Hvala Laia, za take ljudi, kot si ti, se vedno splača vsaka sekunda, vaši nasmehi nam vse petkrat poplačajo.)

7. Najlepša ti hvala za ta intervju Laia, bi še kaj dodala?

Hrana je božanska. Na Pohorju sem jedla toliko slovenske hrane, ki je prej sploh nisem poznala.

Na Pohorje sta tudi že četrtič prišli sestri Bozi, ki prihajata kar z Irske;

1. Sestri, zakaj se vračata?

Midve se vsako leto vračava z Irske preprosto zato, ker je fajn. Zato ker so vsi tako povezani in si več ne moreva predstavljati, da ne bi šli. Vsako leto komaj čakava, da se vrneva.

2. Kako bi opisali Pohorje?

Dom Miloša Zidanška je res 'Dom' vsem nam.

3. Bi se vrnili kot vzgojiteljici?

Ja, zato ker si želiva še dalje biti del te čudovite kolonije.

4. Kaj vama je bilo to leto najboljše?

Letos je bilo presenetljivo fajn to, da nismo imeli toliko gostov kot ponavadi, ker smo imeli več časa drug za drugega in smo si sami krojili aktivnosti.

5. Želita podati še kakšno izjavo?

To, da smo se navkljub svetovni epidemiji vsi še vedno zbrali, je neverjetno. To je res en tak dokaz, koliko nam je do tega, da smo tu in res si ne moreva zamisliti dovolj dobrega razloga, da ne bi sem prišle še naslednje leto.

Sedmi dan, prišli so nas snemat za prispevek in sledili so nam na Bellevue in nazaj! Na jasi smo Mileku pustili še več prebivališč in zdaj vem, zakaj se je Ela okrasila z makom! Dan se je zaključil s filmskim večerom, na katerega si lahko povabil svojo +1!

(Ah, kokice, film, vroča +1 in postavljanje kozarcev na glavo nič-slutečih zaspancev!)

DJ URŠKA SPOROČA!

Na Zidanšku je vedno žur do jutranjih ur in včasih je težko prilagoditi glasbeni okus tako, da ugaja vsem. O tem smo se posvetovali z Urško, letošnjo DJ! Izvedeli smo, da to morda res ni za vsakogar ...

Biti DJ je fajn, lepo je videti, kako vsi plešejo na neko pesem, ki si jo ti izbral, saj veš, da jim je všeč. Pri letošnjem disku bi se pohvalila, saj kolikor jaz vem, so vsi plesali. Glede diska smo dobili pohvale učiteljev in večine otrok.

Kot DJ moraš zadovoljiti vsak okus za glasbo in spoštovati želje vseh, ampak tudi koga razočarati, to je najslabše pri tem. Najboljše pa je, ko ljudje plešejo in uživajo, ko dobiš potrdilo, da ti gre in se imajo fajn. Glasbeni okus Zidanška je razdeljen na starejše in mlajše, starejši so bolj tradicionalni, medtem ko mladi se bolj nagibajo k pop hitom.

(Hvala ti, Urška!)

Osmi dan, postavljanje grede z zelišči in domači kompot ... postavljanje mandal in čutna pot. Om, brat! Je lahko še boljše? Ne vem za vas, ampak ...

PRVIČ NA ZIDANŠKU: LUNAPARK!

Lunapark je bil, kolikor jaz vem, večletni cilj prve kolonije, ki se je to leto razcvetel!

Vreme je bilo že od začetka muhasto in nam je že enkrat prekrižalo načrte. Iskreno je tudi v drugo kazalo, da iz lunaparka ne bo nič. Po prostoru smo se podili kakor oblaki po nebu in preprosto ni kazalo, da se bo kaj izmotalo iz tega, še posebej, ker sta se nam približevala dež in večerja. Bilo je le vprašanje, kaj nas bo noter nagnalo prej ... Toda nismo odnehali, in ko smo bili že skoraj pripravljeni, nas je dež vseeno pregnal pod streho. Nad lunaparkom še nisem obupala, so me pa prejšnji napor izčrpali. Imeli smo vse na papirju, samo postaviti se ni hotelo!

Dež je ponehal in začeli smo z nule. Zame je bila prava agonija, ker nisem mogla odgovoriti na najpreprostejše vprašanje - Kdaj bo lunapark?

Vse se je zdelo odvisno od toliko faktorjev, odvisno od tega, kako hitro lahko tistih par posameznikov postavlja določene stojnice. Kaj pa je bil največji problem? Jaz sem bila edina z vizijo, kako naj bi sploh to vse izpadlo, vsi ostali so samo v megli nosili vedra vode ... Tako je vsaj bilo vse do trenutka, dokler se ni vprašanje spremenilo v: »Ga lahko postavite v petih minutah?« »Ja, lahko.« »Samo povej, kaj moramo narediti.«

Takrat so vsi ostali faktorji preprosto odpadli in jaz sem bila edini faktor, ki je bil pomemben. Še vedno malo zgubljena sem govorila: »Ti, pojdi sem! To, tja!« In bilo je dih jemajoče gledati celotno Pohorje, kako dela skupaj in postavlja nekaj, kar ni bila več samo moja vizija.

Zanimivo je, da še zdaj ne vem, če smo lunapark res postavili v petih minutah. Vem pa, da bi ga lahko jaz vseeno postavila s svojo malo originalno ekipo (tistih par posameznikov). Lahko, ampak ne bi bil isti, ker tisti lunapark bi bil samo moja vizija, vse, kar imam jaz za dati od sebe. Ta lunapark pa je bil naš in bil je od vseh nas, kajti v tistih 'petih' minutah nismo samo postavljali. Smo še dodajali in izboljševali in lunapark preprosto ne bi bil isti, saj vsakič, ko sem tokrat naletela na oviro, jo je že rešil nekdo drug in bilo je, kakor da sem prej videla samo črno in belo, nato pa je vsak izmed njih dodal barvo.

Kaj naj še rečem? Imeli smo 13 postaj! Da ne omenjam vrtiljaka, vlakca smrti in vedeževalke sredi Pohorja! Ne morete si predstavljati, kako pretresljivo srečna sem dirkala fantom po vodo in objemala punce, saj so mi delali uslugo in vodili postaje. Ali veste, da smo kot v dejanskem lunaparku imeli tudi nagrade, po katere so si šli Pohorci, ko so zmagali igro? Še vedno ne morem verjeti, koliko zapestnic in v kako kratkem času so jih napletle punce (Hvala Tia in Eva), da Naj, Timi in Miha niso bruhal, da je Ambrožu uspelo napihniti bazen in da smo postavili Lunapark iz stvari, ki sva jih z Zalo našli v kleti!

Intervju z Zalo, soanimatorco večernega programa

1. Kako ti je bilo pripravljati večerni program?

Zelo zanimivo. Včasih stresno, ampak predvsem zabavno.

2. Kako bi ocenila letošnji večerni program?

10 od 10. Mislim, da smo se vsi zelo potrudili, predvsem Blažka. Tudi mnenje ostalih je zelo dobro.

3. Si dobila kakšne odzive, pohvale in če, kakšne?

Ful dosti. Ljudje so bili zelo navdušeni in so se zelo zanimali in hoteli sodelovati.

4. Iz kakšnega testa mora biti nekdo, ki pripravlja večerni program?

Razmišljati moraš izven okvirjev.

5. Najboljša/najslabša stvar pri pripravi večernega programa?

Najboljša je izvajanje svojih idej, najslabša pa je časovna stiska.

6. Kakšne zanimivosti v zaodrju?

To, da v vse gre veliko truda, tudi v najmanjše stvari, in da v tem sodeluje veliko več ljudi, kot bi si mislil.

Deveti dan, Marsel je aktiviral Zipline, juuhuu! Obiskat pa nas je prišel Arnej Ivkovič in še Zvezde same so plesale sambo! Zgleda, da nas Marjan (stari oskrbnik) kar ne more pustiti na miru, saj se je spet prikazal na našem pragu! Morda pa je hotel biti prisoten na krstu novega oskrbnika, Žiga? Hm, kakorkoli, kar je bil za Žigo krst, je bilo za Ireneja slovo, oba pa sta prejela Milekovo majico!

Slovesa so težka, še posebej, ko si tukaj tako dolgo, kot sta tale dva
Največkrat na Pohorju – Ambrož in Kaja

1. Katero leto si že na Pohorju?
2. Zakaj se vračaš?
3. Kako bi opisal Pohorje?
4. Se boš vrnil/-a kot vzgojitelj?
5. Najboljša stvar na Pohorju?

AMBROŽ;

1. Deseto.
2. Ker je vsako leto zelo fajn, spoznaš nove ljudi, se naješ, kar je zelo pomembno, se gibaš, naučiš nove veščine.
3. Moj drugi dom.
4. Ja, sem razmišljal. Je velika verjetnost.
5. Hrana.

Kaja;

1. Desetič. Zame je to že postal običaj.
2. Ker je fajn, uživam, spoznavam nove prijatelje in se družim s starimi. Tako nikoli ne zapravim počitnic. Vsi smo povezani, lahko se o vsem pogovarjamo. Z večino se poznamo od lani, novinci so vedno dobrodošli in fajn, že prvi dan smo se pogovarjale, kot da se poznamo že deset let.
3. Fajno. Se družino in smo aktivni, »špilamo« odbojko ...
4. Ja, bom. Rada imam otroke.
5. Hrana je zelo dobra, predvsem kokice, mašina za kokice (hrana povezuje) in cimre so kul.

Deseti dan, še zadnjič na Bellevue, Zidanšek smo preuredili s kredami in kdo bi si mislil, da nam bo bazen iz lunaparka prišel prav? Kar so vsako leto opravljali gasilci, je to leto nadomestil Žiga s cevjo in z bližnjim hidrantom (legenda!). Kamor pa cev ni segla, so definitivno prišli fantje z vedri in vodnimi baloni, na kratko, o kredah ni bilo sledu.

Ko smo se posušili, pa je sledilo streljanje z Lego samostrelom (hvala, Irenej) in finalna tekma med vzgojitelji in Zvezdami (ironično so jim ta stari pokazali zvezde). Veste, kaj se sveti še bolj kot zvezde? (Jaz, ko sem videla Sanjo, ampak to ni pravi odgovor) Svetleče zapestnice na zadnjem discu, ki je bil nepozaben, saj so nas tam čakali še prigrizki, za katere se zahvaljujemo Evi, ki je na Pohorju dopolnila 12 let (Vse naj, naj!)

☺ Slavlenci na Pohorju ❄

Eva, 12 let

"Imeti rojstni dan na Pohorju mi je ljubše, ker imam tukaj toliko prijateljev, čeprav je z družino tudi lepo.

Moja rojstnodnevna želja je, da uživamo skupaj. Zato sem tudi prinesla čips, bobi palčke, smokije in nacho omako za vse!"

Kristjan, 9 let

"Tukaj imam rojstni dan, ker pač tako pride, rad praznujem z družino, ampak na Pohorju mi je tudi všeč."

Zaključni večer

Zaključni večer je vedno sladko-kisel, jaz pa vseeno mislim, da moji napori niso šli v nič in da smo končali bolj na sladki noti. Ne vem, kako se je sploh začelo, vem pa, da sem vse objela vsaj dvakrat in da se mi sploh ni bilo treba premikati, ker so mi preprosto korakali v naročje. Kako naj jih ne bi objela?

Da prevrtimo čas nazaj, preden je objemanje postalo tekmovalni šport ...

"Kaj je tisto, kar naredi Zidanška to, kar je?"

Zame je to Danijela, ki nalije vsem sok, še preden bi se kosilo uspelo začeti. To sta Nina in Lana, ki me vedno objameta na hodniku. Tisti vedri ton, v katerem sem poklicana. Moj Zidanšek je v malih stvareh. Hočem povedati, da je tisto, kar naredi Zidanška to, kar je, način in ta poseben odnos. Vse pohvale, ves trud in skrb, ki ga vlagamo drug v drugega naredi Pohorje pravi dom. To, da lahko naredimo napake in smo mi. Stvari, ki so tu že samoumevne, poudarjam, niso. Meni ni samoumevna vsa ta podpora, potrpežljivost, ki je vložena v nas.

Atmosfera tu je enkratna, zato bi vam svetovala, da tega večera ne zapravite in ga preživite s tistimi, ki so vaše Pohorje."

In za tem so se vlili objemi in zadnji disko. Vile pa smo se odločile imeti Winx maraton ... Sami lahko vidite, kako se je to končalo.

Odhod!

Ne še! Pakiranje in podpisovanje majic, čokoladna torta, ki jo je letos razrezal Irenej, zadnji govor, zadnje pohvale.

Vožnja nazaj v normalno civilizacijo je zame vedno ena taka surrealistična izkušnja. Če je vožnja do gor najdaljši del letovanja, je vožnja dol vsekakor najbolj čuden. Kot da se zbujam iz sanj. Še več objemčkov in slovo?

Ne ...

Avtoričina beseda

KOnČno KoNec! Pisanje tega glasila je bilo eno lepo podoživljanje letovanja in smešno mi je, kako se je vse sploh začelo. V bistvu tega sploh nisem načrtovala, poleg večernega programa in druženjem se mi je zdelo, da bom dovolj zaposlena! Potem pa sem en večer po disku malo postavala v kabinetu in vlekla na ušesa pogovore vzgojiteljic in pedagoške, ki so listale po starih spominih in papirjih, kjer so se tudi našla prejšnja glasila (najmlajše izmed njih je staro 10 let). Takoj sem vedela, da bom napisala enega za 2020, ni bilo govora, da ne bi, saj sem že vedela, da mi ne bo dalo miru.

Tako je torej nastalo in upam, da je vsaj pol tako dobro, kot je bilo letovanje samo.

Kaja Blažka Bozi ☺